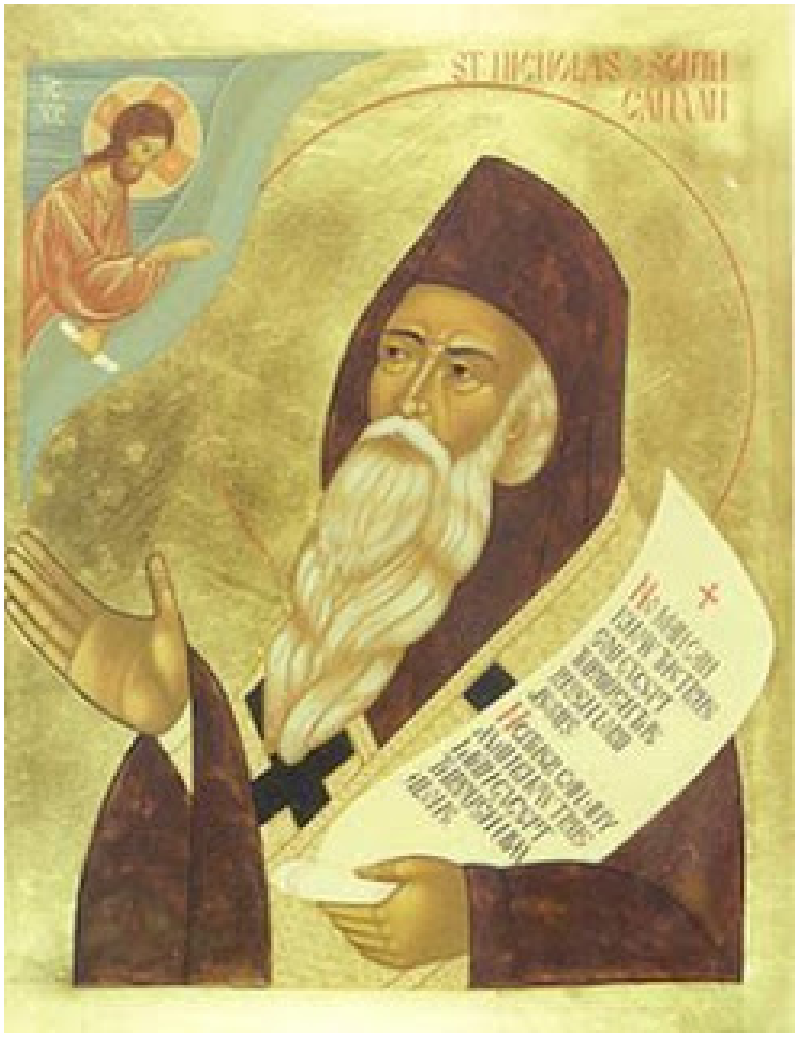
13 Ιανουαρίου 2015

Ευλόγησε τους εχθρούς μου Κύριε

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!
(ακόμη κι εγώ τους ευλογώ καί δεν τους καταριέμαι.)
Οί εχθροί με έχουν οδηγήσει στην αγκάλη Σου περισσότερο απ’ ό,τι οί φίλοι μου. Οι φίλοι μου με έχουν προσδέσει στη γη, ενώ οί εχθροί με έχουν λύσει από τη γη καί έχουν συντρίψει όλες τίς φιλοδοξίες μου στον κόσμο.
Οί εχθροί με έχουν αποξενώσει από τις εγκόσμιες πραγματικότητες καί με έκαναν ξένο από τη ζωή του κόσμου. Όπως ακριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει πιο ασφαλές καταφύγιο από ένα άλλο πού ζει στην ησυχία, έτσι κι εγώ. Καταδιωγμένος από τους εχθρούς, έχω ανακαλύψει το ασφαλέστερο καταφύγιο καί προφυλάσσομαι κάτω από ‘’τήν σκέπην των πτερύγων Σου’’, όπου ούτε φίλοι οϋτε εχθροί μπορούν να άπωλέσουν την ψυχή μου.
*
Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!
(Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ καί δεν τους καταριέμαι).
Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν ομολογήσει τίς αμαρτίες μου ενώπιον του κόσμου, αύτοί μαστίγωναν κάθε φορά πού εγώ δίσταζα να τιμωρήσω τον εαυτό μου. Με βασάνιζαν, κάθε φορά πού εγώ προσπαθούσα να αποφύγω τα βάσανα. Αυτοί με έπέπλητταν, κάθε φορά πού εγώ κολάκευα τον εαυτό μου. Αυτοί με κτυπούσαν κάθε φορά πού εγώ είχα παραφουσκώσει από την αλαζονεία.
Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!
(ακόμη κι εγώ τους ευλογώ καί δεν τους καταριέμαι).
Κάθε φορά πού είχα κάνει τον εαυτό μου σοφό, αυτοί με αποκάλεσαν ανόητο. Κάθε φορά πού είχα κάνει τον εαυτό μου δυνατό, αυτοί με περιγέλασαν σαν να ήμουνα νάνος. Κάθε φορά πού θέλησα να καθοδηγήσω άλλους, οί εχθροί με έσπρωξαν στο περιθώριο. Κάθε φορά πού έσπευδα να πλουτίσω, αυτοί με εμπόδισαν με σιδερένια χέρια, κάθε φορά πού είχα σκεφθεί ότι θα κοιμόμουν πια ειρηνικά, αυτοί άγρια με ξύπνησαν, κάθε φορά πού προσπάθησα να κτίσω ένα σπίτι για να ζήσω εκεί χρόνια πολλά καί είρηνικά, αυτοί το κατεδάφισαν καί με έβγαλαν έξω.
Στ’ αλήθεια, Κύριε, οί εχθροί μου με έχουν αποσυνδέσει από τον κόσμο καί άπλωσαν τα χέρια μου στο κράσπεδο του ιματίου Σου.
Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!
(ακόμη κι εγώ τους ευλογώ καί δεν τους καταριέμαι.)

Ευλόγησε τους καί πλήθυνε τους!
Πλήθυνε τους καί κάνε τους ακόμα πιο σκληρούς εναντίον μου!
“Ωστε ή καταφυγή μου σε Σένα να μην έχει επιστροφή. Να διαλυθεί ή κάθε ελπίδα μου στους ανθρώπους σαν ιστός αράχνης. Ν’ αρχίσει απόλυτη γαλήνη να βασιλεύει στην ψϋχή μου.Να γίνει ή καρδιά μου τάφος των δύο κακών διδύμων αδελφών μου: του θυμού καί της αλαζονείας. Να μπορέσω να αποθηκεύσω όλους τους θησαυρούς μου «εν τοις ούρανοίς». Να μπορέσω για πάντα να ελευθερωθώ από την αυταπάτη, ή οποία με περιέπλεξε στο θανατηφόρο δίχτυ της απατηλής ζωής.
Οί εχθροί με δίδαξαν να μάθω αυτό πού δύσκολα μαθαίνει κανείς, ότι δηλαδή ό άνθρωπος δεν έχει εχθρούς στον κόσμο, εκτός από τον εαυτό του!...
Είναι πράγματι δύσκολο για μένα να πω ποιος μου έκανε περισσότερο καλό καί ποιός περισσότερο κακό: οι εχθροί ή οί φίλοι μου;
Γι’αυτό, ευλόγησε Κύριε, καί τους φίλους μου καί τους εχθρούς μου.

Αγ.Νικολάου Βελιμίροβιτς επισκόπου Αχρίδος

Πηγή: orthodoxigynaika.blogspot.gr